

Pagasta informācija

Atkal viena savāda vasara nu jau pagātnē. Savāda ar lietaino jūliju, ļoti saulaino augusta nogali. Atkal jāsaka, ka pagasta dzīvē kā tāda izteikti jauna nav. Ir jāpriecājas, ka mierā rit ierastā dzīve, ka ikdienu iekrāso arī koši un skaisti akcenti. Lielākais mūsu notikums, protams, ka ir Zvejnieksvētki. Vēlreiz saku sirsnīgu paldies svētku galvenajai organizatorei Inesei Benjavai, jo manā skatījumā šis bija ļoti labi izdevies pasākums. Arī no viesiem saņēmām tikai labas atsauksmes.

Vēl īpašs notikums šovasar bija Nagļu skolas absolventu salidojums. Paldies svētku organizatorei Inārai Laicānei. Vērojot, cik daudz absolventu ieradās, lai atkal satiktos ar savu pirmo skolu, ir skaidrs, ka šī skaistā tradīcija – absolventu salidojums ik pēc pieciem gadiem – atkal ir jāturpina! Skolas pēdējā direktore Ināra Laicāne paziņoja, ka turpmāko svētku organizēšanu viņa novēl citam, tāpēc stafete tika nodota Dacei Stikānei. Tātad 2021. gadā uz skolas atmiņas vakaru visus kopā sasauks jau Dace.

Bērnodārzā šoruden ir tikai 12 bērni. Patiess prieks, ka arī tik nelielā skaitā varam pastāvēt un radoši darboties.

Septembra beigās mūsu bibliotēkai notika akreditācija. Uzskatu, ka bibliotekāre iespēju robežās akreditācijai bija labi sagatavojusies. Pagasta pārvaldei tiks iesniegts akreditācijas atzinuma raksts, kurā norādīs, kas jāveic, lai bibliotēkas pakalpojumi iedzīvotājiem būtu vēl labāki.

Jāatzīmē, ka bibliotekāre bija ļoti centusies, lai komisijas ļaudis tiktu uzņemti īpaši viesmīlīgi. Paldies bibliotekārei Veronikai Volkai!

Novada dome ir veikusi pārrēķinus par pagasta telpu nomas un pagasta transporta pakalpojumiem. Sākot ar 1. novembri, pakalpojumi būs krietni dārgāki. Šis domes lēmums attieksies uz visiem pagastiem.

Kādi būs jaunie tarifi pagastā? Piemēram, TN telpu īre par 1 stundu: 2.73 €. Skolas telpu īre par 1 stundu: 1.95 €. Pagasta traktora pakalpojumi par 1 stundu: 21,32 €.

Pagasta pārvalde laikus norēķinās pilnībā par visiem pakalpojumiem – elektrību, ūdeni, turpretī vairāki iedzīvotāji joprojām neuzskata par vajadzīgu nākt un samaksāt par komunālajiem pakalpojumiem. Kasē nesaņemam to,

kam būtu jāpienākas, līdz ar to nākas „savilkst jostu” kādā no vajadzīgām un iepļānotām lietām. Joprojām neesmu atmetis domu dažu labu nodot parādu piedziņas firmai. Tāpēc labāk nāciet paši un kaut pa daļai sāciet dzēst parādus.

Ļoti žēl, ka TN projekts par fasādes sakārtošanu neīstenosies. Visi cerējām uz skaisti atjaunotu klubu, taču visiem projektiem naudas nepietika. No Rēzeknes novada ir apstiprināts tikai 1 projekts – Sakstagala pamatskolai. Ko darīsim? Vēl gadiem jāmaksā aizņēmums par ūdenssaimniecības sakārtošanu, tāpēc par jaunu aizņēmumu domāt nedrīkstam. Iespējams, ka nāksies katru gadu kaut pa drusciņai saviem spēkiem sakārtot kluba ēku.

Izsaku pateicību visiem tiem privāto māju saimniekiem, kuru sētas izdailo pagastu – viss sakopts, applauts, ziedošs. Īpaši ir jāpacenšas tiem, kuri dzīvo ceļa malā, kur katrs garābraucējs pamana ainavu un izdara secinājumus par pagastu. Pozitīvs piemērs ir posms no Gaiģalnieku mājas līdz krustojuma – skats uz savrupmājām priecē un iedvesmo. Arī māja nr.6 ik vasaru šķietas arvien ziedošāka. Vēlreiz saku paldies visiem čaklajiem saimniekiem!

Kopiespaidu par pagasta centru ļoti bojā ar krūmiem aizaugošā Svalbiem piederošā teritorija. Pagasta pārvalde var izteikt brīdinājumu, uzlikt sodu, taču to lauku applaut nav pagasta strādnieku pienākums.

Vai pagasts ir skaists un sakopts – tas ir atkarīgs no katra iedzīvotāja attieksmes. Patīkami ir arī vērot ziedu bagātību pie bērnodārza, medpunkta, bibliotēkas – par to lielais paldies Maijai Dzenei.

Vasarā pagastā ir saņemtas sūdzības par jaunatnes skaļo uzvedību nakts stundās. Te man jā saka, ka jaunieši uz sportlaukuma drīkst pulcēties, taču viņiem ir jāievēro novada saistošie noteikumi, kas paredz pēc plkst. 23.00 pilnīgu klusumu – ne auto rēķšanas, ne skaļas mūzikas.

Jā, sportlaukums ir sabiedriska vieta. Tāpēc katram ir pašsaprotams, ka jebkurā sabiedriskā vietā obligāti ir jāievēro uzvedības normas: aizsevis ir jāatstāj tīra vieta, nevis piecūkota. Izsmēķi un tukšās pudeles nebūt nav jāaizlidina pa auto logu. Gribētos, lai par ikvienu pagasta jauniešu mēs varētu priecāties – cik labi audzināti un kulturāls cilvēks!

Pagasta pārvaldes vadītājs Viktors Vasiļevskis

Par Grāmatu svētkiem

Rēzeknes un Viļānu novadu 15. Grāmatu svētki aicināja šogad uz Maltu arī Nagļu bibliotēkas lasītājus un interesentus. Tie ir svētki grāmatai, uzrakstītajam vārdam un arī mums pašiem, jo varējām iegādāties lētāku lasāmvielu, tikties ar interesantiem cilvēkiem un ekskursijā apskatījām plašo, jaunuzbūvēto Maltas daudzfunkcionālo zāli un skaisto apkārtni, guvām pozitīvas emocijas visas dienas garumā.

Līdz pusdienām pieaugušie ar interesi iesaistījās „Latvijas Avīzes” vadītajā publiskajā diskusijā „Vai 25 gadu laikā esam kļuvuši neatkarīgāki?”, kurā piedalījās un uz jautājumiem atbildēja Ministru prezidents Māris Kučinskis un 12. Saeimas deputāts Jānis Trupovnieks. (Par diskusiju lasiet „Rēzeknes Vēstis” 25.augusta numurā). Pēc sātīgajām un garšīgajām pusdienām pieaugušie bija izvēles priekšā: vieni steidzās tikties ar bibliotēkā pieprasītās un lasītākās grāmatas „Mātes piens” autori Noru Iks-tenu, otri daudz vērtīga uzzināja no profesores, farmācijas doktores Vijas Eniņas stāstītā par ārstniecības augiem, dārzeniņiem. No dārzeniņiem pirmajā vietā liekot sarkano bieti gan ceptā, vārītā veidā, gan dzerot atšķaidītu, 1-2 stundas nostādinātu sulu.

No plkst. 11:00 Maltas Bērnu un jauniešu centrs piepildījās ar bērnu čalām, jo sākās „Ceļojums dzīvnieku pasaulē”. Ceļojuma gids, grāmatas „Zoodārzs manā pagalmā” autors Ingmārs Līdaka sagatavotajā prezentācijā stāstīja un rādīja piedzīvojumus no dzīvnieku dzīves. Pēc uzmanīgas un aizraujošas klausīšanās sākās radoša darbošanās mākslinieku vadībā. Plkst. 12:00 ar mākslinieci Ilzi Dambi 1.-4. klašu skolēni darbojās grāmatu ilustrāciju tapšanā. Hennas zīmējumu meistare Marianna Zeltiņa iepazīstināja ar hennas zīmējumu mākslu un paši varēja izmēģināt roku un uzgleznot sev kādu mežģīni. Kopā ar bērniem darbojās arī Nezinītis, Gudrā Pūce un Pepija Garzeķe. “Zīmē, līmē, griez un loki”- lidaparātu konstruēšana, blociņu un taureņu darināšana. „Atklāj muzeja spoku”, varēja arī paši pārgērbties par spoku.

Diena bija tik piepildīta un interesanta, ka ar nožēlu jāsecina – neapmeklējām R.Cibļa un viņa audzēkņu darbu izstādi „Latgaļu etnogrāfiskās rotas”, varbūt kāds arī izkala Maltas latu.

Šoreiz veiksmē neuzsmaidīja nevienam naglenietim jaunāko grāmatu izlozē, toties visi ieguva dāvinājumā grāmatu „Latvijas Avīzei - 25”.

Par saturīgi pavadīto laiku sakām lielu paldies svētku organizatoru komandai un viņu virsvadītājam Vitālijam Skudras kungam, kurš ar savām vērtīgajām acīm visus ciemiņus sagai-dīja un pavadīja, latgaliešu postfolkloras grupai „Rikši”, mūsu pacietīgajam šoferītim Arturam.

Lai zeltains rudens, veiksmīgs jaunais darba cēliens, aizraujoša lasāmviela!

Bibliotekāre Veronika Volka

Par a/s NAGĻI

Akciju sabiedrībā NAGĻI iet uz beigām rudens zivju nozveja. Vēl palicis nenozvejots Orenīšu-Drabāku nodaļas 10. dīķis. Ceram to novembra sākumā nozvejojot.

Neskatoties uz ne visai labo vasaru, zivis ir augušas labi. Mums - cilvēkiem - vasara likās slikta, jo daudz lija, maz bija saulaino dienu. Bet zivīm gluži otrādi, jo vairāk lija, jo labāk tās jutās. Vismaz ūdens trūkumu, kā iepriekšēja gadā, mēs neizjutām. Tagad ar zivīm ir pilni gan ziemas dīķi, gan zivju šķirotava. Lai zivis pārāk netraumētu, tās tiek ievestas zivju mājā un zivju tirdzniecība tagad notiek tur. Zivju pietiks gan ziemei, gan nākošajai vasarai.

Varbūt kāds ir ievērojis, ka daļa zivsaimniecības inkubācijas ceha tiek nojaukta. A/s NAGĻI iesniedza LAD-ā projektu, kurš pašlaik ir apstiprināts un sāksies tā īstenošana. Tā rezultātā tiks rekonstruēts zivju inkubācijas cehs, iepirkta jauna traktortehnika zivju dīķu tīrīšanai. Šī projekta īstenošanas gaitā inkubācijas ceha viena daļa tiks uzbūvēta no jauna, tur tiks uzstādītas ūdens recirkulārās sistēmas, pie zivju inkubācijas ceha tiks uzcelta piebūve, kur ar saules gaismu tiks sasildīts ūdens un karpu vaislinieki.

Lai a/s NAGĻI turpmāk varētu palielināt zivju audzēšanas apjomus, nepieciešams iztīrīt zivju mazuļu audzēšanas dīķus un cīnīties ar putniem. Putni nodara lielus zaudējumus zivsaimniecībai. Sevišķi daudz mūsu dīķos ir kormorānu un balto zivju gārņu. Ja kormorānus vēl var aizbaidīt, radot šaušanai līdzīgu troksni, tad baltie gārņi no trokšņa nebaidās. Kaut gan pie dīķa ir uzlikts „lielgabals”, kas šaudās, ar gārņiem ir pilni dīķi. Liekas, ka šie putni ir kurli un nedzird.

Zivkope Adrija Toc-Macāne ar lielo lomu.

Skaisti pie mums dīķos ir vasarās, kad ir silts un saulains, tad arī prieks strādāt. Bet uz dīķiem darbs ir visu gadu. Arī tagad, kad ārā līst, brīžiem snieg, pūš auksts vējš, darbs turpinās. Zivsaimniecībā strādā daudz pieredzējušu, labu darbinieku – zivkopji Adrija Toc-Macāne, Guntars Zeps, Andrejs Zeltiņš, Marija Jesko, Edgars Seržants, traktoristi - Edgars Stafeckis, Kārlis Kuševskis, autovadītājs Aivars Paplavskis, gan jaunie darbinieki - Andris Dūda, Andrejs Kunčerovs, Vitālijs Varganovs un citi. Visiem kopā strādājot, esam izaudzējuši garšīgas zivis. Nāciet, pērciet zivis! Nenožēlosiet!

Ginta Kalvāne

No sirds uz sirdi

Vasara. Mazs mirklis mūsu dzīvē. Paskatoties apkārt, tomēr tā nevar teikt. Dārzi pilni augļu, zied puķes. Zemē briest dārzeni, gaidot novākšanu. Dzīve rit savu gaitu. Skat, pie sliekšņa jau rudens!

Domās paskatos atpakaļ - kas mums, "Skreines" dalībniekiem, šai vasarā bija skaists un svarīgs. Dziedāšana Brīvdabas muzejā jūnija sākumā, Jāņu ielīgošana, sadziedāšanās klubā ar ciemiņiem no Līvāniem un arī laikam viss. Bet nē! Vēl taču brauciens uz Derpeles pensionātu, lai varētu iepriecināt ar dziesmām pensionāta iemītniekus.

Pēc dziedāšanas pagājušajā rudenī Strūžānu veco ļaužu pensionātā, man ienāca doma, ka mēs ar savām dziesmām varētu iepriecināt vecos cilvēkus ne tikai mūsu Latgalē, bet arī tālāk. Skatoties Latvijas kartē, acīs "iekrita" Bauska. Noskaidroju, ka Bauskas tuvumā ir vairāki pensionāti. Viens no tiem – Derpele, Mēmeles muižā.

Uz jautājumu, vai brauksim dziedāt uz Bausku, "Skreines" dalībnieki ar prieku atbildēja – jā! Vajag tikai autobusu. Pagasta pārvaldes vadītājs nenoraidīja lūgumu par autobusu. Kā lai

neatbalsta labu darbu, kas iepriecina vecus, slimus un vientuļus cilvēkus.

Lai autobuss nebūtu pustukšs, mēs uzaiicinājām arī pārējos tautas nama pašdarbniekus, lai pievienojas mūsu braucienam. Atsaucība bija liela. Autobusā visas sēdvietas bija pilnas. Un tā 27. jūlija saulainajā rītā mēs devāmies braucienā uz Bauskas pusi.

Iepriekš, sazinoties ar Derpeles pensionāta vadību, noskaidroju, ka dziedāt mēs varētu kaut kur ap plkst. 10.30 vai 14.00. Norunājām, ka mēs tur ieradīsimies ap 14.00, jo ceļš līdz Bauskai ne pa jokam. Bet mūsu autobusa šoferītis Arturs izvēlējās īsāko ceļu, tā ka mēs diezgan agri tuvojāmies Bauskai. Līdz koncertam vēl 3 stundas. Kā būtu, ja mēs izmestu mazu likumu apkārt Bauskai? Nu kaut ar vienu aci ieskatīties Rundāles pils skaistajā dārzā!

Tā kā pagasta pārvaldnieks ieteica pa ceļam apskatīt arī kādus skaistus objektus, mēs ar prieku to arī izmantojām.

Cēlā Rundāles pils! Un skaistais, krāšņais dārzs pils aizmugurē! Tik plašs, ka, staigājot pa dārza labirintiem viens pats, varētu pat apmaldīties. Sajūtas mums visiem bija brīnišķīgas. Ziedošās rozes – cita par citu skaistākas! Kā īstas pils dāmas!

Iebraucot Derpeles pensionāta teritorijā, skatam pavērās sakopts parks ar daudzām ziedošām rožu dobēm. Pagalmā mūs laipni sagaidīja pensionāta darbinieki. Mūs aicināja uz otro stāvu. Tur jau bija sapulcējušies staigājošie pensionāta iemītnieki un ar nepacietību gaidīja mūsu uzstāšanos.

Atsaucība bija liela: pēc katras dziesmas skaļi aplausi. Daudzi dziedāja līdzī. Izskanēja gan latgaliešu, gan latviešu tautas dziesmas. Pēc dziesmas „Zynu, zynu tāva sātu” ne vienam vien klausītājam acīs iemirdzējās asaru pārles. Bet jestrā „Umba, umba” ienesa savas korekcijas – draisku līksmību.

Skanīgais „Trio Rondo”, jaukās „Septīmas” meitenes un mēs, „Skreine”, – kā viens vesels skanīgs kopkoris! Redzējām, kā aizkustinājām un iepriecinājām ikviena pensionāta iemītnieka sirdi. Varētu teikt – no sirds uz sirdi, ar lielu mīlestību dāvāto koncertiņu, vēlot visiem iemītniekiem un darbiniekiem veselību, prieku un Dieva svētību.

Kā nelielu ciema kukuli aizvedām arī smaržīgo un veselīgo Latgales pļavu ziedu medu. Lai aukstajā ziemā, dzerot karstu tēju ar medu, varētu sagaršot vasaras smaržu.

Savukārt kā pateicību par koncertu no pansionāta vadības saņēmām ļoti garšīgu kliņģeri.

Pēc koncerta baudījām skaisti sakoptā parka burvību ar ziedošām rozēm. Direktore mums pastāstīja, ka viņiem ir arī siltumnīca ar tomātiem. Par to rūpējas varošākie iemītnieki. Esot arī divi sargsuņi, kurus uzpasējis kāds kungs. Vecie ļaudis ar prieku palīdzot parka sakopšanas darbos.

Kad braucām prom, daudzas, daudzas rokas māja mums atvadas. Ar pārliecību varu teikt, ka mūsu sirdis pildījās ar lielu gandarījumu par labu darbu.

Mājupceļā vēl apstājāmiešs Ķegumā. Gribejām apskatīt Svētā Krusta kalnu. Biju dzirdējusi, ka tur tāds esot izveidots līdzīgi kā Lietuvā. Mūs laipni sagaidīja Janīnas kundze. Īsumā pastāstīja, kā ir radies Krusta kalns. Kopā ar Janīnas kundzi izstaigājām visu Svētā Krusta kalnu.

Klusums, miers un lūgšana, ko katrs no mums sūtīja debesīm... Lielais krusts, Dievmāmiņas altāriņš. Piramīda, zem kuras var lūgt no Dieva sev veselību. Tas viss jāredz un jāizstaigā būtu katram. Tur var braukt jebkurā laikā.

Mājupceļā pusdienas nolēmām baudīt pie Daugavas. Vislabākā vieta sanāca stāvvietā pie vecās „Klidziņas”. Gardo kliņģeri un savas sviestmaizes varējām baudīt pat pie galda, kas ierīkots ogu un ābolu tirgošanai. Bija jau vēla pēcpusdiena, tāpēc galds bija brīvs un mēs to izmantojām. Neizpalika arī jautrās latgaliešu dziesmas. Par tām ļoti priecājās garāmgājēji. Mums pievienojās pat kāds garām braucošs muzikants!

Iestiprinājušies, turpinājām mājupceļu. Autobusā izskanēja priekšlikums, ka šādi braucieni pie veciem, slimiem un vientuļiem cilvēkiem pansionātos ir jāturpina arī citās vasarās. Tam vajadzētu būt par labu tradīciju – iepriecināt savus līdzcilvēkus. Cerēsim uz pagasta atbalstu mūsu idejai, apmeklējot Latvijas pansionātus un dāvējot tur savas dziesmas – no sirds uz sirdi!

Folkloras kopas „Skreine” vadītāja
Veneranda Rimša

Lapene Īdeņā

Ilgi cēla lapeni Īdeņā pie kapiem. Beidzot tā ir uzcelta un lepna gozējas visā savā godībā.

Kā radās ideja par lapeni? Stāsta viens no idejas autoriem – **Pēteris Toc-Macāns**: „Jau ga-

dus piecus atpakaļ, kad Īdeņā tautas bija krietni vairāk, sarunās nonācām pie atzinuma, ka pie Īdeņas kapsētas vajadzētu kādu ērtu nelielu nojumi, kur ļaudīm patverties, ja, piemēram, notiek cienasts pie kapiem. Bet tādi laipni cienasti toreiz nebija retums, jo uz Īdeņas kapiem apbedīt veda vairākus aizgājējus, kam dzimtas saknes Īdeņā. Pavadīt pēdējā gaitā parasti sapulcējas vai viss ciems. Tuvākie radi un kaimiņi dodas uz bērnu mielastu, bet visiem pārējiem piederīgie mēdza atstāt uz kodu paplātes. Vai tad ir ērti kājās stāvēt cienāties un kavēties atmiņās par mūžībā aizsaukto? Bet pakavēties vajag, jo kādam tas ir pēdējais atvadu cienasts. Un ja nu lietus? Tad pavisam neomulīgi. Lūk, tāpēc Īdeņai bija vajadzīga lapene.

Būs kapusvētki, būs svečīšu vakari – būs vieta, kur saiet draudzīgi kopā. Arī autoveikalu gaidīt tagad ir patīkamāk – jumts virs galvas.

Projektu lapenei izdomāja paši īdenieši. Paši lika naudu, cik nu kurš varēja. Divus gadus kapusvētkos staigājām ar ziedojumu kastīti priekš lapenes. Protams, ka šādai prāvai nojumei ziedojumu vien nepietika, tāpēc Īdeņas aktīvākie ļaudis deva no savas ķešas.

Diemžēl bija arī tādas dāmas, kas šo ideju pilnīgi noraidīja. Pat izsmēja, ka tā būšot tikai dzertuve kapu priekšā. Tātad mūsu iecerī neatbalstīja ne materiāli, ne morāli.

Tagad paldies saku arī viņām, jo tas darīja mūs vēl stiprākus, deva spītu – lapene būs un kalpos tikai cēliem mērķiem!

Patiesībā ilgi gan cēlām šo salīdzinoši nelielo objektu, jo viegli nenācās sagādāt labus materiālus un labus strādniekus. Talkā aicinājām guļbūvju meistarū. Tomēr visu, ko varējām, paši darījām. Īdenieši ļoti aktīvi piedalījās lapenes celtniecībā. Manuprāt, galds un beņķi ir ērti un izskatās smuki, tos arī gatavojām paši – es, Dūdu Jānis un Voitu Juris.

Paldies jāsaka arī pagasta pārvaldes vadītājam, ka grīdas vietai mums piešķīra betona plāksnes, kuras reiz kalpoja pie bērnu dārza.

Īdeņas jauno lapeni Gaigalavas priesteris iesvētīja 15. oktobrī – pēc svečīšu vakara Īdeņas kapos. Diena bija ļoti drēgna, nemīlīga, bet sirdi sildīja prieks, ka iecerētais ir paveikts godam.

Priesteris sirsnīgi pateicās īdeniešiem. Kopā ar draudzi viņš nobaudīja pirmo mielastu jaunajā būvē. Kāds bija atnesis termosā karstu tēju, kāds kafiju, kāds gardus pīrādziņus. Tā kopības sajūta tik pacilājoša! Man atliek vien no visas sirds teikt – paldies Dievam, paldies cilvēkiem!”

Lapene jau apsnigusi...

Nagļos jau 20. reizi aizvadīti Zvejniekdienas sporta svētki

Zvejniekdiena nagleniešiem nav tikai sporta svētki, tas ir gada pasākums – Nagļu svētki, kuriem gatavojas viss ciems. Viens to dara, palīdzot svētku organizēšanā, cits – vienkārši apmeklējot svētkus, tomēr lielākā daļa vietējo gatavojas uzņemt viesus, jo šī ir tā reize, kad novadnieki sabrauc mājās gan no ārzemēm, gan no Latvijas malu malām un vēl aicina līdzīgi draugus un kolēģus.

Arī šogad svētkos bija daudz dalībnieku un apmeklētāju no Rēzeknes novada, kaimiņu novadiem, kā arī no Rīgas, Cēsīm, Ventspils, Talsiem, Kolkas, Raunas u.c. vietām, kuri visas dienas garumā vienmērīgā plūsmā mainījās. Par dalībnieku skaitu vienmēr varam spriest pēc dažādu sacensību disciplīnu protokoliem. Tā, piemēram, šogad volejbolu spēlēja 23 komandas, kas ir 96 spēlētāji, šautriņu mešanā sacentās 305 dalībnieki, tradicionālajā zvejnieka zābaka mešanā piedalījās 164 dalībnieki, ekstrēmajā šķēršļu pārvarēšanā „Zutis zirņos”- 107 dalībnieki (42 pieaugušie un 65 dažādu vecumu bērni). Šogad bija ļoti nopietni pārbaudījumi visu vecumu dalībniekiem kopumā 14 disciplīnās, katrs varēja izvēlēties, kurā sporta veidā izmēģināt savus spēkus un izveicību.

Visiem ļoti patīk rīta cēlienā vēl pirms svētku atklāšanas notiekošā „Brahānera pastaiga”, kur katram dalībniekam jāiet pa nostieptu lentu pāri ūdenskrātuvei. Tieši tāpēc, ka tā nav parasta pastaiga, un visi tā vai tā beigās iekrīt ūdenī, tas ir tik interesanti un uzjautriņoši skatītājiem. Šogad šajā „pastaigā” piedalījās 39 drosmīgie – 25 vīrieši un 14 sievietes. Visveiklākie „brahāneri” izrādījās mūsējie – naglenieši:

Sintija Kāposte „Brahānera pastaigā” izveicībā pārspēja visus trīs godalgotos vīriešus, noejot tos pašus 40 m, ko vīrieši, tikai gandrīz uz pusi ātrākā laikā.

Arī laivošanas stafete rīta cēlienā izvērtās diezgan jautra un azartiska gan dalībniekiem, gan skatītājiem, jo reizē startēja divas komandas. Katrā komandā bija 3 dalībnieki, no kuriem, atskatot starta signālam, divi brauca laivā pāri upei, bet trešais skrēja apkārt pa tiltu pretī, un visi trīs laivā atgriezās starta pozīcijā. Šajās sacensībās atkal veiklākie laivotāji izrādījās naglenieši.

Pašiem stiprākajiem šogad bija jāvelk automašīna, jāveļ riepa un jānes smilšu maisi. Šajās sacensībās startēja 27 spēkavīri.

Šoreiz jaunums bija sacensības „Lidojošās vāveres”, kurās, gluži kā pievelkoties pie stieņa, savu svaru vajadzēja pakāpienveidīgi uznest līdz staba galam. Arī šeit drosmīgo netrūka – piedalījās 45 dalībnieki.

Šajā disciplīnā pieteikušās bija arī sievietes, taču šīs nu nepavisam nebija „daiļā dzimuma uznaiciens”, par ko visas pārliecinājās mēģinājumos. Ir tomēr pārbaudījumi, kur sievietes netiek līdz vīriešiem, bet „Lidojošās vāveres” pat ne katram vīrietim bija pa spēkam. Sievietes toties varēja pārbaudīt spēkus, cilājot ūdens spaini sacensībās „Lauku sievietes ikdiena”. Tā kā spainis bija jāpaceļ izstieptā rokā virs galvas, skatītājiem par lielu prieku sacensības brīžiem pārvērtās par slapjo T-kreklu šovu.

Arī vīriešu roku spēks un izturība tika pārbaudīta, karājoties pie stieņa uz laiku sacensībās „Snaudošais sikspārnis”.

Bija arī veiklības pārbaude jautrajā stafetē „Viss ir bumbās”, kā arī laušanās ar rokām sacensības gan sievietēm, gan vīriešiem.

Paralēli visam bija arī vingrošanas nodarbība jaunajām māmiņām. *MommyFit* trenere Līga Zvejsalnice parādīja dažādus noderīgus un ikdienā viegli izpildāmus vingrojumus, ko māmiņas var izpildīt gan pie ratiņiem, gan esot kopā ar mazuliem uz paklājiņa.

Bērniem visas dienas garumā bija visdažādākās izklaides – piepūšamās atrakcijas uz ūdens un stadionā, kā arī dažādas interesantas sacensības un zīmēšana uz asfalta. Un kurš gan Zvejnieksvētkos nevēlēties, lai viņam uzglezno zivtiņu uz rokas? Tāda iniciatīva radās mūsu vietējām meitenēm Dzintrai Kuševskai un Laurai Stūris, kuras Rēzeknes Mākslas un di-

zaina vidusskolā apguvušas zīmētprasmi. Apgleznojamo sastājās vesela rinda!

Volejbola sacensības noslēdzās ar vietējās komandas „Kenti”, uzvaru, kas vietējos ļoti aizkustināja un iepriecināja, jo šie jaunieši ir uzauguši reizē ar Zvejnieksvētkiem. Jau sākot ar pašiem pirmajiem sporta svētkiem Nagļos, mazie sāka nopietni trenēties, jo viņiem parādījās stimulants – katru gadu Nagļos sporta svētki. Visi atceras viņu pirmo uzvaru 1999. gadā, kad vietējie jaunieši nobriedušu spēlētāju konkurencē godam izcīnīja 1. vietu. No tā laika pa visiem šiem gadiem viņiem katru gadu ir bijušas godalgotās vietas volejbolā. – gan daudzas uzvaras, gan 2. vai 3. vieta. Sastāvs gan ir mainījies, taču viņi visi ir ļoti sportiski un nepārtaukti pierāda sevi dažādos sporta veidos, piemēram, brāļi Jesko tagad nodarbojas ar skriešanu, Ainārs Kāposts un Raivis Romančuks, lai gan nodibinājuši ģimenes un audzina bērnus, tomēr turpina aktīvi spēlēt volejbolu.

Pats labākais, ka ikkatra nākamā paaudze cenšas tikt līdz iepriekšējiem vai pat vēl pārspēt. Nu jau jaunākie brāļi reizēm sāk pārspēt vecākos, un par to ir īpašs prieks. Pēdējos gados redzam, ka mums ir *neuzveicamie* jaunieši – Ainārs un Aivis Kāposti, Raivis Romančuks, Juris Justs, Sandris Paplavskis, Sintija un Linda Kāpostes u.c., kas dažādos sporta veidos vienmēr ir līderos.

Visi Nagļu spēcīgākie sportisti atzina, ka šogad bijušas ļoti nopietnas sacensības un visi daudz maz atguvušies tikai pēc vairākām dienām. Kā nekā viņi piedalījās gandrīz visos pārbaudījumos, un visur, kur piedalījās, bija starp labākajiem.

Kad lielā apbalvošana bija galā un visi uzvarētāji tika pie medaļām, diplomiem, kausiem un zivīm, svētku dalībniekiem muzikālu sveicienu veltīja Nagļu pašdarbnieki. Svētku atklāšanai īpašo gaisotni radīja pūtēju orķestris „Dekšāres”. Lai svētku sajūtas būtu vēl neaizmirstamākas, naksnīgajā tumsā kā sveiciens visiem šajos svētkos iemirdzējās krāšņs Uguns šovs. Tie, kuri vēl bija pataupījuši spēkus arī ballei, dejoja līdz rītam kopā ar grupu „Zaļā gaisma”.

Kad svētki ir aizvadīti, dzīve Nagļos atgriezusies ierastajā ritmā, ejot pa ielu man blakus pēkšņi nobremzē mašīna, nolaižas loga stikls un nepazīstams cilvēks pasaka: „Paldies par svētkiem!”, tad saprotu, ka Zvejnieksvētki atkal ir izdevušies. Un kā nu ne — mūsu svētki

nevar neizdoties, jo tik daudz labu, pozitīvi noskaņotu cilvēku ir ieguldījuši milzīgu darbu un savu enerģiju šajos svētkos, tāpēc milzīgs paldies visiem, kuri palīdzēja svētku organizēšanā! Paldies arī visiem sportotājiem, jo arī bez jums mūsu svētki neizdosies.

Inese Benjava

Andrejs Jesko – čempions!

Šovasar priecājamies lasot, ka mūsu Andrejs Jesko skrējienā „Rāzna – Mākoņkalns” uzrādījis trases labāko rekordu: 12.50 min.

Šī trase nebūt nebija viegla, jo pēdējie 400 m jājož Mākoņkalna virsotnē. Pavisam trases garums – 3,5 km. Skrējēju bija ļoti daudz, tāpat konkurence liela. Bet Andrejs – pirmais!

Vēl lielāks prieks pāršalca visu Latviju uzzinot, ka Andrejs Jesko ir uzvarējis ļoti prestižās sacensībās: Daugavpilī aizritēja Latvijas čempionāts 50 un 100 kilometru šosejas skrējienā. Un mūsu talantīgais garo distanču skrējējs Andrejs Jesko no Nagļu pagasta 50 kilometru distancē finišēja pirmais! Ar laiku 3 stundas 41,6 sekundes, viņš laboja līdzšinējo Latvijas rekordu gandrīz par četrām minūtēm! Tātad Andrejs Jesko – Latvijas čempions! Kopā ar Latvijas čempiona titulu Andrejs Jesko kļūva par LVS lielmeistaru jaunizveidotajās sporta klasēs. Apsveicam!!!

Žurnālistiem Andrejs Jesko atzina, ka bija mērķtiecīgi trenējies šim skrējienam, pirms tam skrienot tautas skrējienam Rēzeknes pusmaratonā, pamatdistanci Biķernieku pusmaratonā un Lūša distanci Siguldas Stirnu bukā. Katrā nākamajā startā tikusi izvēlēta garāka distance,

gatavojoties 50 kilometru izaicinājumam Daugavpilī.

Andrejs saka, ka skolas laikā skriešanas rekordus nebūt nav "gāzis": "Pamatskolā spēlēju dambreti, pēc tam vidusskolā – volejbolu. Skriešanas sportam profesionāli pievērsos salīdzinoši vēlu – vien 2009. gadā, 28 gadu vecumā."

Arvīdam un Elzai – 50!

Rēzeknes novadā ļoti skaistus svētkus rīko „Zelta pāriem”. Jau lasījām „Rēzeknes Vēstis” par to, cik greznas un sirsnīgas svinības Lūznavas muižā bija sarīkotas tiem pāriem, kuriem kopīgs dzīves ceļš aizvijies jau 50 gadu garumā.

No mūsu pagasta laulātiem ļaudīm šovasar 50 gadu kopā nodzīvots Elzai un Arvīdam Zepiem. Tāpēc arī viņiem tika lielais gods būt Lūznavas muižā karaliskā ballē.

„Svētki muižā bija brīnišķīgi, mēs jutāmies kā īstā pasakā,” sapņaini saka Elza. „Bija skaisti vārdi, skaista mūzika, skaista lielā kāzu torte, skaisti ziedi... Un valsis! Romantisks kāzu valsis kā jaunībā...”

Elzai un Arvīdam kāzu gadadiena ir 16. jūlijā – šogad taisni sestdienā, tāpēc Arvīdam radās ideja – nosvinēsim ar! Abi ar Elzu sarūpēja baltus elegantus ielūgumus, noorganizēja labu mūziku, bagātīgu svētku mielastu ar smalkiem dzērieniem.

„Gribējās, lai viss plašais radu un draugu pulks ir atkal kopā ar mums – kā toreiz, pirms 50,” domīgi bilst Arvīds.

Skaista balle sanāca: krāšņi ziedi, mīļi vēlējumi, gaišas atmiņas... Lustīga gaisotne kā īstās kāzās! Tika dziedāts un dejots no visas sirds. Skanēja: „Zelta pārim – rūgts!” Skanēja kāzu valsis, bet tajā nebija jādejo vairs diviem vien. Elzas un Arvīda „zelta” valsi aizvirpuļoja arī dēls Guntars ar savu Zitu un meita Maija ar Staņislavu.

Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dodī,
Diženi, raženi dzīvojot!

Elza un Arvīds ar saviem mīļajiem.

Ūdeni no vienas akas smelt,
Rūpju nastu tikai kopā celt,
Pažēlot, kad ēna ceļā krīt,
Riecienu pa diviem sadalīt.

Savu dzimtu tālu daudzinaūt,
Krietnas atvasītes audzināt,
Turēt godā mājas tikumus,
Senču gudrības un likumus.

Vienmēr censties vairāk otram dot,
Labos darbos sevi izsakot.
Mīlestības bite vienmēr dūks,
Medus ja līdz rieta stundai vēlai
Jūsu dvēselēs tai nepietrūks.

Mīļi sveicam jaunās dzīves sācējus:
Kristīni Makovsku un Mārtiņu Pružinski,
Vinetu Kupču un Aldi Laizānu,
Ilzi Liepu un Kasparu Rimšu,
Daci Vikšeri un Dagni Vasīļevski,
Rītu Tropu un Daini Broku.

Visādas ziņas

„Rītava” dārza svētkus šovasar svinēja Elzas un Arvīda Zepu plašajā un skaistajā dārzā. Jau iztālēm viesus sveicināja košie ziedi un gards aromāts. Virs uguns gozējās prāvs pods, kas arī tik tīkami smaržoja. Izrādījās, ka viesmī-

līgā Zepu saime ir pagatavojusi īpašu sautējumu no grūbām. Ja jau ir dzirdēts tāds modīgs ēdiens kā risoto, tad atjautīgās „Rītavas” meitenes šo mielastu tūdaļ nodēvēja par „gruboto”.

Dārza svētkos „Rītava” vienmēr sveic vasaras jubilārus, dodas ekskursijā pa iekopto dārzu, lai iepazītos un priecātos gan par retiem, gan par sen zināmiem augiem. Elzai, kam zemes lietas patiešām ir sirdslietas, viss zied un zaļo uz nebēdu.

Patīkami, ka viena no „Rītavas” meitenēm – Anita Mičule ir labs muzikants. No akordeona viņa izvilināja gan smeldzīgus valcerus par zudušām mīlām, gan jestrus apsveikuma maršus.

Raitās sarunās un skanīgās dziesmās stundas Zepu dārzā aizritēja nemanot. Sakot mīļu paldies Elzai un Arvīdam par sirsniņo uzņemšanu, viešņas posās mājup. Atlika vien nospriest, kur „Rītava” Marijas dienā viesosies nākošajā vasarā.

Tāpēc, ka 23. jūlijs citugad „iekrīt” sestdienā, Vasiļevsku Marija ierosināja doties pie paša Lubāna sāniem, kur Viktors izvārīšot gardum gardu zivju zupu. Tāds, lūk, sapnis ir „Rītavai” – svētki pie ezera. Lai izdodas!

Absolventu salidojumā jūnijā, kad bijām izstaigājuši baltās skolas gaitēņu un klases, aplūkojuši skolas muzeju, kuru aizvien rūpīgi lolo Marija Kunčerova, devāmies uz lielo koncertu klubā. Tuvējos un tālīnos ciemiņus patīkami pārsteidza mūsu pašdarbības kolektīvu koncerts – „Skreine”, „Trio Rondo”, „Pipareņš”, „Ūdensrozēs”, „Septīma” – katrs parādīja pašu labāko sniegumu.

Īpašs pārsteigums bija Mičuļu dzimtas priekšnesums – Ulda, Anitas, Andra un Marutas dziesmas. Ļoti skanīgi un skaisti – līdz pašiem sirds dziļumiem aizskanēja!

„Pele brauc, rati čīkst, ar to dziesmu vezumiņu, brauc, pelīte, šai vietā, še ir daudz mazu bērnu!”

Ar tik mīļu un siltu dziesmiņu ieskanējās Bērniņas svētki mūsu klubā. Svētkus šoreiz vadīja divas jautras un dziedošas pelītes. Trešā pelīte spēlēja mūziku.

Mazulīšu actiņas sajūsmā iemirdzējās, kad pelītes viņiem pasniedza pagasta pārvaldes sarūpētās dāvanas – prāvus auto un greznu lellīti.

Šovasar mazo gaviļnieku rindā bija tikai viena meitene, toties braši puikas – septiņi! Mazo gaviļnieku godā bija Gabriela Kupča, Roberts Kezbers, Rolands Počs, Rainers Stikāns, Agris Stikāns, Ģirts Legzdiņš, Bruno Kromāns un Jurģis Apeināns.

Šūpoles, ziedi, dziesmiņas un smaidīgu apsveicēju pulciņš – tas viss radīja aizkustinoši mīļu un sirsniņu gaisotni.

Īpašu pateicību ir pelnījuši Ruta un Jāzeps Brenči par lieliskajiem ziediem – vienmēr Bērniņas svētkos tautas namu bagātīgi grezno Brenču košās gladiolas. Paldies!

Svētku šūpolēs Gabriela Kupča.

Gan paši naglenieši, gan viesi šovasar atzinīgi novērtēja puķu laivu skvērā pie kluba. Ideja jau agrāk tika nošpikota no Pušas pagasta, un nu beidzot tā tika realizēta. Par to jāsaka paldies daudziem – Ginta Kalvāne atrada vecu laivu, Jānis Lucijanovs ar savu komandu to atveda (viegli nenācās, jo laiva izrādījās ļoti smaga), Arvīds Zeps to rūpīgi nokrāsoja un vēl iztaisīja kārti mastam, Viktors Vasiļevskis „Depo” sameklēja košu dzeltenu virvi tauvām, kluba dāmu komanda laivā piebēra melnzemi. Atlika vien prāt, ko stādīsim laivā? Iezvanījās telefons un Līga Zvejsalnice liksmi paziņoja: „Man ir daudz samtenīšu un balzamīņu stādiņu, došu laivai, lai tik zied!”

Klubā ietraucās Zepu Elza un pavēstīja, ka arī viņai esot dažādi interesanti stādi priekš laivas. Vēl Elza piedāvāja savu padomu, kā pareizi sastādīt puķes. Tā Elzas vadībā tika stādīts un laistīts. Paldies Līgai un Elzai! Puķu laiva tik tiešām bija burvīga! Šķita, ka ziedu klēpji kūleņot kūleņoja pāri bortam. Sevišķi izcēlās ipomeja – zilziedu vītenpuķe, kas naski vijās pa laivas mastu līdz pašai augšai.

Re, cik skaistu lietu var padarīt, visiem kopā radoši rosoties! Citā pavasarī plānojam pie

autobusa pieturas izveidot puķu govi un lepni ziedošu zārdi. Lai mums izdodas Nagļus padarīt daudz košākus un greznākus!

Ziedu laiva pļaviņā!

Šogad TN notika vairāki skaisti koncerti un teātra izrādes. Aprīlī mūs lustīgi smīdināja Varakļānu un Murmastienes skeču parāde, kā arī Liezēres teātris ar „Sievu kari ar Belcebulu”.

Maijā ļoti skaistu un skanīgu koncertu mums dāvāja Gaigalavas pamatskolas skolēni. Vēl maijā visus priecēja senioru deju kolektīvu koncerts – Barkavas „Klabdancis”, Mētrienas „Mētra” un „Saulgriezies”.

Savukārt jūlijā Nagļos ļoti skaistu koncertu sniedza Līvānu novada Slāvu biedrības ansamblis „Uzori” un mūsu „Skreine”.

Skanīgie un greznie „Uzori”.

Septembrī baudījām labu komēdiju Cesvaines Tautas teātra izpildījumā „No saldenās pudeles”, bet oktobrī teātris „Aronieši” rādīja komēdiju „Preilenīte”.

Izrādes un koncerti mūsu klubā ir vai nu pilnīgi bez maksas, vai tikai 1,50 €. Tā ka baudīt teātri vai koncertu ir dota iespēja pilnīgi katram cilvēkam. Jautājums tikai, vai mēs šīs brīnišķīgās iespēju pārles jeb mākslas mirkļus vēlamies izjust. Vai mūsu garīgā pasaule alkst pēc brīnuma?

Liels paldies visiem, kuri ir aktīvi kultūras pasākumu apmeklētāji. Lai arī esam mazs pagasts, toties skatītāju skaits zālē ir viens no

lielākajiem novadā. Vēlreiz paldies un nāciet uz klubu vēl kuplākā pulkā!

Katrs, kuram nācās iet uz pagastu ap pusdienlaiku, tiksmi izbaudīja apetītīgās smaržas, kas no bērnodārza virtuves bagātīgi spraucās ne vien pagasta telpās, bet arī bibliotēkā.

„Ilga darbojas,” smaidot secināja ļaudis. Nu izveicīgā pavāre, kas gadu gadiem baroja mūsu bērnus, devusies pelnītā atpūtā. Ilgai Justei sakām mīļu paldies par lielo darbu un novēlam gan stipru veselību, gan daudz bezgala laimīgu dienu, gan ziedēt tikpat spilgti kā viņas bagātīgajam un košajam puķu dārzam!

Tagad mazuļiem dārziņā gardas maltītes gatavo jaunā pavāre Alīna – Rutuļu Edgara dzīvesbiedre.

No pagasta darba aiziet Genovefa Jureviča. Veselus 52 gadus nesavtīgi kalpojusi saaviem ļaudīm, nu viņa vēlas vairāk laika veltīt sev.

Arī Genovefai no visiem mūsu ļaudīm – liels mīļš paldies! Lai veselības un spēka vēl daudziem, daudziem gadiem gana! Lai enerģijas, sirsnības un smaidīguma gana! Un šī skaistā dzeja – tikai Genovefai!

Tu gadus mēroji ar darbu,
Ko krietni paveikt bij' Tavs gods,
Ar sirsnību un siltu smaidu,
Ko allaž citiem steidzi dot.

Nu jau trešo gadu Miķeļdienā pie kluba „Skreine” rīko jautro tirdziņu ar lustīgām dziesmām, ticējumiem. Neiztikt arī bez kārtīga cienasta. Šogad vēl bija izdomāta Miķeļdienas jautrā loterija. Tur bija visa kā! Kāds izlozēja prāvu ķirbi, kāds – līku kabaci, bārdainu ķiploku vai korpulentu bieti. Neiztika arī bez saldumiem un atspirdzinājumiem.

Pēc tirgošanās visi tika laipni aicināti pie garā galda klubā, lai baudītu mīkstus plāceņus ar piparmētru tēju. Rimšu Veneranda bija pagatavojusi aknu pastēti, bet Vasilevsku Marija – kārdinošu saldo: maigu putukrējumu ar sārtām rudens avenēm no Īdeņas dārza.

Sirsnīgs paldies visiem, gan tiem, kuri gatavoja Miķeļdienas pārsteigumus, gan tiem, kuri atrada laiku, lai klausītos „Skreini” un nobaudītu mielastu.

„Skreine” jeb jautrie Miķeļi!

Rit otrais gads, kopš esam ieviesuši jaunu un izcilu tradīciju – stādīt košumaugus pagasta centrā. Sakstagala stādaudzētavā pagasts sapirka dažādus skujenīšus, kurus iestādīt tikām aicināti kopīgā talkā.

Liels paldies visiem, kuri atnāca strādāt! Darba netrūka ne lāpstām, ne ķerrai, ne lejkanām.

Pareizi iestādīt kociņu ir īpaša māksla, tāpēc īpašs paldies pienācās darbu vadītājiem – Elzai Zepai un Pārslai Kunčarovai. Atlika vien sajūsmināties, ar kādu cieņu un mīlestību pret stādīšanas brīnumu izturas Elza un Pārsla. Darbs, kas veikts no visas sirds, nes svētību – lūk, stādiņi aug pavisam braši!

Īpaši skaists mirklis bija, kad klubam beidzot tika iestādīta sava egle. Vēl jau pavisam neliela, toties – kāda skaistule!

Talciniekiem naski piepalīdzot, eglīti cienīgi stādīja pats pārvaldes vadītājs Viktors Vasiļevskis. Savukārt mūsu talantīgā mūziķe Anita Mičule eglītes stādīšanas ceremonijā uz akordeona braši spēlēja „Reiz mežā dzima eglīte...” Lai eglīte izaug kupla un stalta! Lai mūsu nelielais parks centrā ik pavasari paplašinās!

Lielās stādīšanas mirklis

Ak, kā saskuma sirds, uzzinot, ka lielais projekts kluba otrajam stāvam un fasādei tomēr nav apstiprināts. Cik gan gaišu cerību saistījās ar

izremontētām skaistām telpām! Bijušajās kantora telpās ir tik daudz prāvu istabiņu. Būtu mājīgas telpas, kur uzņemt vieskolektīvus.

Par pagasta līdzekļiem ir uzklāts jauns jumta segums, tāpēc vairāk nav jāuztraucas, ka lietainā dienā klubā pilēs no griestiem. Arī kluba sienas lietus ūdeņi vairs neskalina – pieliktas jaunas un glītas notekcaurules.

Viskritiskākajā stāvoklī ir augstāva logi. 20 logi, kas steidzamā kārtā būtu jānomaina. Ja caur projektu finansējums netika iegūts, tad visticamāk, ka vairs nav nekādu cerību uz ātrām, pozitīvām pārmaiņām. Kurš gan var atļauties nomainīt 20 logus? Sieviešu loģika saka – var. Ja vien valstī mazāk tērētu lietām, bez kā var arī iztikt. Tautas nams ir domāts mieram – dziesmai, dejai, mūzikai, mīlestībai...

Atkal skanīga un koša risinājās Novada diena. Izrādās, ka svētku apmeklētājiem vislabāk ir patikusi Pagastu iela. Patiesi, ir tik aizraujoši vērot, kā katrs pagasts sevi prezentē. Kā šovasar sevi parādīja Nagļu pagasts? Manuprāt, tīri labi. Tautas dziesmas dziedāja skanīgais „Trio Rondo”. Paldies Dacei Stikānei, Līgai Salmanei, Anitai un Uldim Mičuļiem.

Savus skaistos rokdarbus izrādīja „Rītava” – paldies Vladislavam Mežulim, Marijai Kunčarovai, Otilijai Spridzānei, Rutai Brencei un Marijai Tjušai.

Paldies Gatim Lucjanovam par zaļo laivu, kurā bērni droši varēja kāpt un „izmest” makšķeri. Auduma ezerā bija saliktas papīra zivtiņas ar numuriņiem – kā jau loterijā. Pilnīgi visās lozēs varēja tikt pie konfektes vai kāda prāvāka kāruma.

Savukārt teltī veikli rosījās lustīga saimniece – Pastaru Māra. Viņas uzdevums bija ciņāt viesus. Ar ko? Ar Nagļu karpu, ar Nagļu pīrāgiem, ar Nagļu sieru.

Šoreiz tā bija sagādījis, ka visas Nagļu populārās cepējas bija aizņemtas ar cepšanu savām dzimtām, tāpēc situāciju lieliski glāba un veselus trīs grozus ar gardiem un mīkstiemi pīrāgiem izcepa Zepu Maija. Paldies Maijai!

Nagļu sieru prezentācijai šoreiz vārīja Volku Veronika. Tas nebija vis parasts siers! Tas bija siers ar ķiplokiem. Maigs, garšīgs. Viesi to slavēja kārtu kārtām. Paldies Veronikai!

Pagastu ielā katram pagastam ir norādīts savs brīvs laukums. Kā lai iekārto izstādi? Protams, ka vajadzīgi galdi, soli, zedeņi. Kā šo visu prāvo mantību nogādāt Rēzeknē? Risinājumu

rada Stikānu Aigars – veikli piestūrēja pie kluba un savā prāvajā busā salika itin visas mantas. Paldies Aigaram!

Vēl atzīstams fakts, ka, visur klāt bija un ļoti aktīvi darbojās arī mūsu pagasta pārvaldes vadītājs Viktors Vasiļevskis. Paldies Viktoram!

Citugad Novada diena notiks 15. jūlijā. Jau tagad sāksim iztēloties, kā milzīgajai apmeklētāju saimei parādīt to, kas ir īpašs un izcils tikai Nagļiem. Lai izdodas!

Kapusvētku izskaņā priesteris Rinalds īpaši sirsnīgi pateicās visiem, kuri tik labi bija sakopuši draudzes kapsētas.

Stāvot vecās kapsētas kalniņā, tēvs Rinalds teica, ka citas draudzes varētu ņemt piemēru no Nagļiem. Itin neviena kapu kopiņa, pat tāda, kurai sen nav piederīgo, nebija atstāta ar skujām vai lapām apbirusi.

Protams, pirmais paldies pienākas pagasta pārvaldes vadītājam par darba organizāciju, jo jau laikus strādnieku brigāde bija norīkota darbos pa kapsētām. Paldies nenogurstošajam rūķītim Otīlijai Spridzānei! Paldies visai lieliskajai strādnieku komandai Jāņa Lucijanova vadībā!

Priesteris vēlīgi deva svētību visiem – lai Dievs aizmaksā par labo veikumu!

Jauki, ka Nagļu draudzes tradīcijas turpinās: gadā trīs reizes, kad Nagļu baznīcā ir lielā atlaidu diena un draudzes svētki, baznīcēni kopā ar priesteri neformālā gaisotnē jeb pie kafijas tases un garda mielasta sapulcējas skolas zālē.

Pīrāgu piecepts pilns galds. Kur nu bez žāvētas karpas! Netrūkst arī ne gaļas, ne siera, ne augļu. Un cik glīti viss noformēts! Paldies skolas meitenēm – Inesei Benjavai, Maijai Dzenei un Leontīnai Lūsei. Nevar nepamanīt, ka viss, ko viņas dara savu cilvēku labā, tiek darīts izcili – no visas sirds. Draudzes vārdā – liels paldies par pūlēm!

Septembrī, kad bija Septiņu sājpu diena – Nagļu draudzes diena, mielasts bija īpašs – ar silto ēdienu, jo mūsu dāsnā Veneranda Rimša „uzsauca” jēra sautējumu. Liels paldies Rimšu ģimenei!

Kopā ar priesteri un ciemiņiem no Viļāniem baudījām gardo maltīti. Tā draudzes kopības sajūta pie kopīgām pusdienām ir vienkārši neapprakstāma. Jutāties tāpat kā tie ļaudis

toreiz, gandrīz pirms 2000 gadiem, kopā ar pašu Jēzu mielastā.

Jau ierasts, ka ik septembri Nagļos svinam Dzejas dienu. Šogad tā bija īpaša, jo ar diviem elegantiem uzvedumiem „Laiks” un „Mīlestības trijstūris” pie mums viesojās Gaigalavas dzejas teātris „Apinis”. Žēl, ka apmeklētāju šoreiz tā pamazāk ieradās, jo tik skaisti dzejas uzvedumi ir retums un brīnums.

Izteismīga runa, skaisti tērpi un vārdi. Vārdi... Izjusti vārdi izjustā izpildījumā aizskāra slēptākās dvēseles stīgas. Savu dzeju šoreiz mums lasīja arī dzejnieces Līvija Liepdruviete un Veneranda Rimša. Laba, izjusta dzeja, kas lika gan pasmaidīt, gan ieslīgt smeldzīgā notī.

Vēl mums ir tāda smalka tradīcija, ka pēc dzejas baudīšanas visi kopā – gan dzejdari, gan aktieri, gan klausītāji un skatītāji sēstamies pie garā galda, kur dzeram kafiju un izgaršojam Dzejas dienas kliņģeri. Un draudzīgi tērzējam. Tērzējam par dzeju, dzīvi un mīlestību.

Ne katram piemīt spēja dzeju saprast un mīlēt. Tie laimīgie, kuri atnāca uz Dzejas dienu, mājup devās vēl laimīgāki un bagātāki.

26. oktobra vakarā Varakļānu pilī notika brīnišķīgs sarīkojums – „Starpnovadu literātu muzikālā tikšanās lampu gaismā”. Kā viena no kaimiņu novada dzejniecēm tika ielūgta arī mūsu Veneranda Rimša.

Mums nav jaunums, ka Veneranda savas dzejas ietērpj līganās melodijās, tāpēc uz pili viņa ielūdza „Skreini”.

Koncertā uzstājās vairāki Jēkabpils dzejnieki, arī Iveta Dimzule un Mārīte Strode. Mūsu Veneranda nolasīja pāri jaunāko dzejoļu un kopā ar „Skreini” nodziedāja 3 savas dziesmas. Pils zālei ir lieliska akustika, tāpēc dziesmas skanēja brīnišķīgi. Publika uzgavilēja gan dzejniekiem, gan dziedātājiem.

Pēcāk sekoja humorīgs teātra gabals Varakļānu TN dramatiskā kolektīva izpildījumā. Un vēl – folkgrupa „Rikši”! Akordeons, vijole, atraktīvie mūziķi – pils atdzīvojās kā tanīs tālajās labajās dienās, kad vēl grāfa Borha meitas ballējās...

Vēlā nakts stundā devāmies ekskursijā pa izgaismotajām pils istabām. Īpaši patika svinīgā skaisti atjaunotā pils lūgšanu kapela.

Tāda pacilāta, teiksmaina noskaņa ir atrasties naktī pilī. Izbaudījām pils burvību pil-

nībā. Mičuļu Anita sēdās pie baltā pianīno, kas cēli rotājies ar svecēm, un spēlēja. Spēlēja tik skaistas melodijas, ka tās mūs aiznesa pāri laikiem pavisam citā pasaulē. Tik tālā, tik romantiskā...
Anna

Sveicam ar bērniņa dzimšanu!

Gaiša, gaiša uguns deg
Tumšajā kaktiņā,
Tur Laimiņa mūžu raksta
Mazajai meitiņai.

**Ar meitiņas Paulas dzimšanu
sveicam Sandru un Aivaru Boļšus!**

**Ar meitiņas Patrīcijas dzimšanu
sveicam Kristīni Jaudzemu un
Arturu Patmalnieku!**

**Ar meitiņas Letīcijas dzimšanu
sveicam Jolantu Zvejsalnieci un
Arturu Kolneju!**

Sveicam vasaras un rudens jubilārus!

Un kā lai skumstu es,
ka vasara jau garām,
Ka atkal pagājis
viens dzīves gads,
Ja sirds dzied līdzī
zelta auzu skarām,
Ja sirds kā rožabols
tvīkst ābeļzarā.

Jānis Salenieks	05.06.
Antons Špundzāns	13.06.
Pēteris Čeirs	16.06.
Salvis Mozais	16.06.
Natālija Stikāne	17.06.
Jānis Reidzāns	17.06.
Roberts Kupčs	18.06.
Jānis Ančevs	20.06.
Ivars Zvaigzne	21.06.
Māra Pastare	02.07.
Jāzeps Bernāns	03.07.
Francis Puisāns	11.07.
Dzintra Kuševska	18.07.
Jānis Roznajs	22.07.
Vladimirs Afromejevs	25.07.
Mairis Naglis	26.07.
Uldis Mičulis	29.07.
Inese Dance	04.08.
Inese Vabale	06.08.
Andrejs Zeltiņš	12.08.

Aivars Paplavskis	22.08.
Ilmārs Ceiruls	26.08.
Jāzeps Kalvāns	29.08.
Andrejs Zvejsalnieks	02.09.
Staņislavs Laizāns	17.09.
Staņislavs Volks	18.09.
Kārlis Kuševskis	22.09.
Mārtiņš Spridzāns	22.09.
Aldis Bernāns	22.09.
Juris Rutuls	24.09.
Anatolijs Jesko	02.10.
Marija Tjuša	03.10.
Zita Zepa	07.10.
Veronika Volka	13.10.
Alma Orenīte	13.10.
Ingrīda Suharevska	16.10.
Romualda Grišāne	20.10.
Biruta Svalbe	21.10.
Amālija Lucjanova	21.10.
Edgars Rutuls	22.10.
Alise Jaudzema	24.10.
Jānis Čeirs	01.11.
Veneranda Tāraude	04.11.
Anna Švede	10.11.
Linda Tropa	19.11.
Sandra Ceirule	21.11.
Iveta Dūda – Beitāne	21.11.
Ivars Rutuls	24.11.
Jekaterina Ūsāne – Erte	27.11.
Vivita Razgale	28.11.
Laimonis Ķezbers	30.11.

Līdzjūtības †

Es vēl gribēju tevi satikt
uz zilo lupīnu ceļa
un viņu smailēs saspraust
mūsu melleņu dienas.

Es vēl gribēju palīst
zem lielās egles
un kopā ar tevi
lasīt pagājušos gadus
kā čiekurus...

Mūža mierā aizgājuši:

Normunds Trops (dz.1971.g.),

Andris Rutuls (dz.1965.g.)

Silvija Čevere (dz.1941.g.)

Antons Plešs (dz.1928.g.)

Mūžīgo mieru dāvā viņiem, Kungs...

